

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5811010137
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5811010137.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudkýň JUDr. Márie Urbanovej a JUDr. Adriany Gallovej, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. januára 2017 sťažnosť odsúdeného K. K., proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/46/2011 z 23.8.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného K. K. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Samosudkyňa Okresného súdu Námestovo uznesením, sp.zn. 4T/46/2011 z 23.8.2016 rozhodla podľa § 419 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 50 ods. 4 Tr. zák., že K. K. sa v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/46/2011-184 zo dňa 15.11.2013 neosvedčil a nariadila mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že odsúdený K. K. v priebehu plynutia skúšobnej doby podmienenečného odsúdenia, ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/46/2011 zo dňa 15.11.2013, právoplatným 15.11.2013, sa v období od 1.12.2013 do 8.1.2016 dopustil konania majúceho znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák., za čo mu bol rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/14/2016-131 z 3.5.2016 uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Na základe uvedeného je zrejmé, že odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby nevedol riadny život, nerešpektoval morálne a právne normy tejto spoločnosti a opätovne sa dopustil v priebehu plynutia skúšobnej doby úmyselného trestného činu, za ktorý bol právoplatne odsúdený.

Proti tomuto uzneseniu po jeho vyhlásení, teda v zákonom stanovenej lehote, podal sťažnosť odsúdený K. K.. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že jeho námietka smeruje voči výške trestu a zaradeniu do ústavu na výkon trestu, na svojej námietke trvá a žiada krajský súd, aby jeho sťažnosť posúdil odvolací súd.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na chyby, ktoré sťažnosťou vytýkané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného K. K. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak nie je dôvodná.

Krajský súd primárne uvádza, že okresný súd v súdnej veci postupoval dôsledne, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Povinnosť vyplývajúca z citovaného ustanovenia, teda povinnosť zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí aj pre

rozhodovanie o ktorejkoľvek otázke, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Náležite teda musí byť zistené aj to, či podmienčne odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil uložené obmedzenia a povinnosti. Z takýchto zistení je potrebné vychádzať pri rozhodovaní. Okresný súd dokazovaním na verejnom zasadnutí vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že odsúdený K. K. v skúšobnej dobe podmienčne odsúdenia sa neosvedčil. Možno konštatovať, že okresný súd postupoval pri vydaní napadnutého uznesenia v súlade so zákonom, súčasne v odôvodnení uznesenia podrobne a jasne vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona o neosvedčení sa v skúšobnej dobe pri podmienčnom odsúdení. Krajský súd sa preto stotožňuje v týchto smeroch s presvedčivým a správne odôvodneným uznesením okresného súdu a v podrobnostiach naň odkazuje.

Preskúmaním spisového materiálu dospel aj krajský súd k zhodnému záveru ako prvostupňový súd, že odsúdený K. K. v priebehu plynutia skúšobnej doby podmienčne odsúdenia, určenej rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/46/2011-184 z 15.11.2013, nevedol riadny život. Z rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/14/2016-131 z 3.5.2016 vyplýva, že citovaným rozsudkom bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 212 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. pre skutok, ktorého sa mal dopustiť v období od 1.12.2013 do 8.1.2016 a bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Z uvedeného je zrejmé, že skutku sa dopustil v čase plynutia skúšobnej doby podmienčne odsúdenia pre rovnakú trestnú činnosť.

V tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje, že odsúdený K. K. počas plynutia skúšobnej doby podmienčne odsúdenia nevyužil možnosť, ktorá mu podmienčným odsúdením bola daná a zjavne v skúšobnej dobe nevedol riadny život. Odsúdený K. K., hoci dostal od súdu možnosť preukázať, že povedie riadny život, že dokáže rešpektovať právne predpisy tejto spoločnosti, hrubým spôsobom ignoroval túto možnosť a šancu a počas plynutia skúšobnej doby podmienčne odsúdenia sa dopustil rovnakej trestnej činnosti, za ktorú bol aj právoplatne odsúdený. Vzhľadom na uvedené potom krajský súd sťažnostné námietky odsúdeného vyhodnotil ako nedôvodné, keď treba zdôrazniť, že v prípade odsúdeného ide o recidívu trestnej činnosti.

Z uvedeného je teda zrejmé, že podmienčným odsúdením nebol u neho naplnený účel tohto inštitútu a za takejto situácie nemožno vysloviť iné, len že odsúdený K. K. nevedol v skúšobnej dobe podmienčne odsúdenia riadny život, a teda neostalo okresnému súdu iné, len rozhodnúť o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe a vykonaní podmienčne odloženého trestu odňatia slobody tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého uznesenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmienčne odsúdenia rozhodol počas zákonom stanovenej lehoty (§ 50 ods. 4 Tr. zák.).

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, krajský súd zdôrazňuje, že pokiaľ bol odsúdený K. K. vo veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 4T/46/2011 vo väzbe, a to od 16.10.2013 do 15.11.2013, kedy bol z väzby prepustený, doba v nej strávená mu bude započítaná do výkonu trestu odňatia slobody, ktorý súd nariadil napadnutým uznesením vykonať.

Pokiaľ ide o zaradenie odsúdeného K. K. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., okresný súd rozhodol správne a zákonne, nakoľko odsúdený v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Vychádzajúc z uvedeného sťažnostné námietky odsúdeného bolo potrebné vyhodnotiť ako nedôvodné.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.